

"Den sædvanlige" - Salonens vise.

Skrevet og redigeret af Jens Peter Pihl.

Da Salonskydeselskabet i 1966 ved generalforsamlingen i teltet under Fugleskydningen, fik ny sekretær - Mogens Svendsen - fik Salonen også "den sædvanlige" !

Fra starten af sit medlemskab af Salonen i 1964, havde Mogens Svendsen allerede flere gange kunne lade sig inspirere af begivenhederne under fugleskydningerne, og sikker er, at han må have fået megen inspiration, for da hans bror Mogens Svendsen i 1968 bliver udråbt til Fuglekonge, fløj han straks i blækhuset og kunne så til efterfølgende Vinterfest i 1969 på Hotel Trouville præsentere visen, som på den mest præcise og humoristisk måde fortæller: *"og hvad der sker ved Teltet der - det vil jeg nu afsløre - hold venner fast - for det er sære ting - I får at høre !"*

Den sædvanlige - som den er kommet til at hedde gennem tiden - bestod oprindeligt af 8 vers, hvor af det 4. vers, som omhandler generalforsamlingen i teltet, er skrevet om flere gange. De oprindelige otte vers har senere fået et "efterskrift" eller et "PS" - en personlig kommentar til Fuglekongen, eller til andre relevante hændelser, som er sket i det for-gangne salon-år ! Visen blev introduceret til en Vinterfest, men er efterfølgende også blevet sunget i teltet under frokosten ved Fugleskydningen og senere i vor tid også blevet brugt som "Takke-af-Visen" til afgangende bestyrelsesmedlemmer.

Nye skjalde har taget over, hvor Mogens Svendsen slap, og videreført traditionen med kongevers og vers omhandlende andre emner som er relevante for Salonen. I 90'erne skrev Thomas Jørgensen fast nye vers til hvert bestyrelsesmøde - til inspiration og sammenhold for bestyrelsen. I dag skriver "KAJ" (Karen Ahrendt-Jensen) versene - helt i overensstemmelse med den gamle tradition.

Fugleskydning 1968 - nykåret konge Helge Svendsen med Mogens Svendsen (tv.) og formand Erling Paridon (th) ved sin side.

"Den sædvanlige" afsynges på melodien fra Menuetten til Elverhøj, som blev skrevet på bestilling, da kong Frederik VI ønskede et festspil til brylluppet mellem hans yngste datter Vilhelmine Marie og prins Frederik Carl Christian (den senere Frederik VII), der fandt sted den 1. november 1828.

Daniel Friedrich Rudolph Kuhlau var den tysk-dansk komponist, som skrev musikken til Elverhøj. I Menuettens sidste akt er noget af melodien taget fra den svenske folkemelodi "Sist när på ljuvlig blomsterplan" fra Peter Grønlands samling af nordiske folkeviser fra 1818.

Her er så de originale otte vers fra Vinterfesten d. 8. februar 1969:

Melodi: Menuet af Elverhøj.

Til fugleskydning mødes vi
hvert år mod som'rens ende,
kun sjældent ædru hjem vi når -
det må vi vist erkende.
Og hvad der sker ved teltet der,
det vil jeg nu afsløre,
hold venner fast for det er sæ-
re ting I får at høre.

Når morgensolen mellem løv
og blade muntert titter,
vi mødes hos hans Majestæt
og får den første bitter.
Så spilles der på trækbasun
og andre rekvisitter,
armeéns mod må stives af
ved hjælp af akvavitter.

Vor march derop er lang og varm,
og sveden af os driver,
men gudskelov foreningen
en kølig pilsner giver.
Så råbes skydenumre op,
og alt er tem'lig broget,
men pilsner nummer to og tre
de hjælper hurtigt noget.

**Vor generalforsamling er
den hurtigste man kender
beretning - regnskab - genvalg - slut
mod frokost tanken vender.
Så sildemad, samt kyllingelår
og høje levr'postejer
ledsages i kallunet ned
af Brøndums Akkelejer.**

"Promillen er nu tem'lig høj
- de fleste ligger væltet,
men plus'lig sås, en kæmpe stå
på gulvet midt i teltet,
imens det droned' fra hans favn
som elementets rasen:
"Champagnedrengen er mit navn"
- vi tog os nok en "Larsen".

Til fuglen skydes så, påny -
hvor er den svær at ramme,
men det gør ikke noget for
nu skyder kun den samme.
I baren er de fleste nu
- der mangler bare visse -
dem finder du bag teltets dug
- for de sku' ud og tisse.

Omsider segner fuglen som
mod jorden halsen strækker,
- det er den ikke ene om -
de faldne ses i rækker.
Men for den nye Majestæt
de fleste dog sig rejser,
og det er kun en halv snes mand,
der atter baglæns dejser.

Den nye konge - vores drot,
som over os nu byder-
han sørger for- og det er godt -
at øllet gavmildt flyder.
Så spiser vi en gang igen
og hilser mod hans trone.
For sidste gang vi skåler men,
vi gyser for vor kone.

4. vers, som omhandler generalforsamlingen, blev senere ændret, da man flyttede den fra før spisningen i teltet - til efter Vinterfesten i april måned fra året 1976 - nedenfor ses en ændring af verset til Vinterfesten 19. februar 1977 (tv.), og endnu en ændring til Fugleskydningen samme år i 1977 - til det vers, som vi synger i dag (th.):

**Vor generalforsamling er
den hurtigste man kender
beretning - regnskab - genvalg - slut
mod frokost tanken vendte.
Et sådant rod ku' ej gå an
fra teltet blev der flyttet,
jeg tror dog ikke på at man,
kan sige det har nyttet.**

**Vor generalforsamling,- ak,
den er nu blevet ændred'
-for under den, man sad og drak,
og alt for hurtig kærtred'.
Men Kjær og den, vi mindes nu
og visker så i løndom:
"den var nu meget hyg'lig, du",
-og trøster os i Brøndum**

Mogens Svendsen lavede også forskellige PS'er tilegnet vore elskede koner:

Fugleskydning 1972:

EFTERSKRIFT.

Ak! piger små, jeg ved det godt,
det er ej pænt at drikke.
Hver gang jeg siger til mig selv
"I år du gør det ikke."
Men pludselig så går det galt -
og nok en gang så står man
med finker i sit hår og skæg
- og ligner vores formand.

Sekretæren.

Et år deltog sekretæren ikke, men...:

P.S.

Med denne hilsen sender jeg
en hilsen her fra syden,
jeg havde gerne været med
til svir og skæmt og skyden.
Men i vor formands faste hånd
er nu Salonens ære
- så skidefuld som sidste år
det må han ikke være ! !

Sekretæren

I 1976, da han var afgang som sekretær:

P.S.

Lad kællinger blot brokke sig
og sige vi er skæve
Én gang om året - mener jeg -
har vi da lov at leve.
Så lad os gi' foreningen
et leve så det gjalder,
for der er stadig liv i den
- så nær ved støvets alder.

Eks. sekr.

Til Fugleskydning 1982:

En hyldest til fuglen:
(afsynget stående)

*Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglekongen kåres,
alt flygter storken over strand
- men bare ikke vores.
Den bliver her, og modigt står
den, medens bøsser knalder.
Og det er først, når skuddet når
dens bryst, at fuglen falder.*

75 års jubilæumsskydning 30. aug. 1981:

*Halvfjerdsindstyve år plus fem
på denne dag er gået.
Og tankerne de går til dem,
der kongetronen nåed'.
Så læg da an - så godt I kan,
hvem mon der bliver kåret ?
Det blive må en prægtig mand
i jubilæumsåret.*

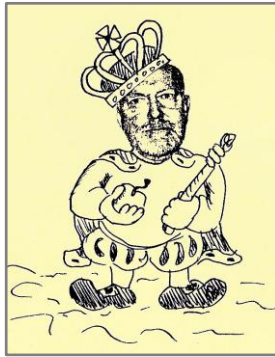

Det blev for øvrigt Tage Porsgaard i 1981 !

Mogens Svendsen blev selv Fuglekonge i 1983, og skrev to vers - et til Vinterfesten d. 11. feb. 1984, og et til efterfølgende Fugleskydning d. 26.aug. 84 - om sig selv:

*Så kom da end'lig dagen hvor,
det er mig selv jeg priser.
Husk på, at jeg i tyve år
til andre lavet' viser.
Jeg er så smuk og klog og god
- og la'r mig gerne hylde.
Vær hilset folk'et ved min fod
fra mig - og Dronning Kyllé.*

*Så gik der da igen et år
- jeg fastslår uden tøven -
det år vil blive husket for,
at kongen gik på røven.
Så der må nye kræfter til
en anden må man hædre,
men meget svært det blive vil
at finde nogen bedre.*

Mogens Svendsen døde i 1991 - men var produktiv til det sidste. I 1989 måtte Salonen forlade skydearealet bag Kildegården i Horneby - der skulle være hjortefarm - og man flyttede så helt ud til Stenhøjgård - der hvor vi skyder i dag - en flytning, som ikke gik Mogens Svendsens spidse pen forbi:

*Vor march den er nu blevet drøj
- vi smerten i os bider -
især er den sgu' ingen spøg,
for dem med hæmorider.
Men flytter I os længre bort
- og lad nu vær' at grine -
bør alle have røven smurt,
med noget Vaseline.*

Mogens Svendsen til Fugleskydning 1990

Mogens Svendsen skrev et til to vers om alle Fuglekongerne, som blev kåret fra 1968 til 1990 - herefter tog andre poeter over i samme ånd, og efterfølgende gengives her kongevers for alle nulevende aktive Fuglekonger:

*Kong Erling som nu sidder her
på vor forenings trone,
han sikkert blandt de bedste er,
som vi har ladet krone.
For hvad han gjor' af stort og småt
der takker nu "Salonen".
Med kinder rød og øjet vådt
vi skåle vil med KONGEN.*

(Erling Paridon 1979)

*De rim, jeg skulle bruge nu
i dette vers om Kongen,
dem brugte jeg - det husker du -
i talen for "Salonen".
Så derfor ber' jeg alle straks
at rejse sig for Porsgaard,
i håb om han med kam og saks
vil stadig passe vor's hår.*

(Tage Porsgaard 1981)

*I år vor konge hedder Finn
- hvor er han skøn at skue-
Han ordner for jer hvert gevind
og hver en rusten skrue.
Men kongens eget nedløbsrør
det syn's jeg vi bør rense.
Vi derfor sir' med fuld honnør:
Din skål, Hr. Ekscellence.*

(Finn Vindahl Andersen 1987)

*Og alt det er, som det har vær't
ved festen på "Trouville".
Med fisk og steg - og med dessert
til fuglekongens gilde.
Men når det nu bliv Bent den da',
da fuglen den var falden,
så sku' hans trone faktisk ha'
sin plads i "Hornbæk Hallen".*

(Bent Bæk 1989)

Mogens Svendsens sidste vers var til Fuglekonge Jørgen Haagen Nielsen til Vinterfesten 1991.

Mogens Svendsen døde 15. nov. 1991

Men "The Show must go on", og versene til Fuglekongerne i 1991 og 1992 blev skrevet af helt i Mogens's ånd - vi ved det ikke med sikkerhed af hvem, men et godt gæt er Mogens bror Helge Svendsen. Mogens skrev jo "Den sædvanlige" til Helge, da han blev Fuglekonge, og begge brødre havde poetiske og kunstneriske evner - Helge Svendsen malede jo platterne til Salonen fra 1961 til 1992.

*Ja, kære Kaj tillykke med
det år, hvor Du var konge
som fejres her blandt vennerne
ved festen i "Salonen".
Nu rejser vi os alle op
og gi'r ham tre hurra'er
og så kan han jo gætte på,
hvor de er kommet fra'er.*

(Kaj Hvitved 1991)

*Så gik der da igen et år,
og kongen han hed Haagen
- en skikkelse jeg syn's der står
dog bagved ham i tågen.
Men hvem der er, det ser jeg ej
igennem krudtrøgs bølger.
Dog ved jeg ved en rævestreg,
vi får en efterfølger.*

(Jørgen Haagen Nielsen 1990)

*Vi hylde vil vor Ole som
nu sidder på sin trone.
Han er en værdig konge og
han har en vakker kone.
Et ærligt sømandshjerte som
hvorpå vi trygt kan stole.
Det er det eneste som vi
kan rime med - på "Ole" !*

(Ole Fritzen 1992)

Thomas Jørgensen blev valgt til bestyrelsen i 1992, og da var han allerede kendt for sit engagement i lokalteater og lokalrevy, så det var helt naturligt, at han tog over. I 1994, til Vinterfesten, var han således også klar med sit første kongevers til Fuglekonge Karl Kristian Kubiak. Thomas J. skrev herefter kongevers frem til og med 1999, hvor han forlod bestyrelsen. Herefter følger hans kongevers:

Kong Christian stod ved højen mast
Karl Kristian ved kanoner,
det er og bli'r hans store last,
han roses skal i toner.
Regeringstiden går på hæld,
vi undersætter hylder
dig, for de mange store smæld,
der fra kanonen lyder.

(Karl Kristian Kubiak, 1993)

Kong Bent han er en klogtig drot,
kun sjældent rundt han "jogger".
Han har en voldgrav om sit slot,
deri han fjenden lokker.
Med adelsmænd han sidde kan,
og drikke store "snapser",
men pludselig, den store mand,
han mellem os kølapper.

Af adelsmænd han bæres bort,
i himmelseng han lægges,
den søvn den bliver ganske kort,
af dronningen han vækkes:
"De adelsmænd de drikker godt,
og rundt i parken vader,
den ene ser jeg, ganske flot
i andedammen bader".

(Bendt Larsen 1995)

Vi sidder her i Skotte-land,
og mærker alle "kraften",
Kong Finn han er en prægtig mand,
vi alle tåler "saften".
Vi spiser og vi drikker tæt,
og alle kosten tåler.
Vi adelsmænd bli'r ikke "træt"
når vi med konger skåler

Vi takker dig vor ædle Drot,
nu tiden snart er omme,
regeringstiden gik så flot,
skønt lommerne var tomme.
Men blot du gi'r med hornet båt,
vi straks ved baren stille,
på lige rækker, nok så flot,
vi nyde vil en "pille".

(Finn Svendsen 1996)

Nogle Konger har fået to vers - andre et - vi ved jo, at det kan være svært at ramme plet med et skud, og to forsøg må gøres - heri ingen fornærmelse mod "Den Sædvanliges" tre poeter.

*Kong Jørgen er så hårdt spændt for
med at få lys i pæren.
Men blot han sikker fatning får,
så klarer han mise'ren.
Han sidder højt på bukken stolt
og holder fast i tømme,
har ikke tid at gøre holdt,
han skal jo følge strømmen.*

*Kong Jørgen har et stort talent,
han synger så det gjalder,
trods det, han er ej korpulent,
Domingo man ham kalder.
Han sidste vers udsynges må
som konge for vort Selskab,
blandt adelsmænd han er som få,
et særligt godt bekendskab.*

(Jørgen Ahrendt-Jensen 1997)

*Kong Grumstrup er vor ædle drot,
han over os må byde,
han tegner stort, han tegner småt,
en kunstner man kan nyde.
Hans virkefelt er meget stort,
udtænker mange planer,
i stort og småt - det går som smurt,
langt bedre end vi aner.*

*Kong Grumstrup gives megen magt
må - regere og bestemme,
vi Adelsmænd er dog på vagt,
vi gerne sku' ham tæmme.
Hans råd vi gerne lytter til,
tålmodighed vi ejer,
men er der lidt for meg't på spil,
så gør vi som vi plejer.*

(Jørgen Grumstrup 1998)

Thomas Jørgensens efterfølger blev "KAJ", som tog over i 1999.

*Kong Jørgen - ak, som tiden går
et eventyr får ende,
din kongetid - klart for os står
som positivt et minde.*

*Nu er du snart igen på plads,
som medlem af bestyrelsen,
med det vi føler os tilpas,
og takker for forstyrrelsen.*

(Jørgen Prange 1999)

*På hjørnet flaget vejer stolt
til ære for Kong Peter
et år du nu som byens drot
med alle har regeret.*

*Og årets Drage - WM har
nyt godt af dig og kongen
tilbage her - en dram vi tar'
om lidt så ryger tronen.*

(Peter Byskov 2000)

*Nu Freddie Køl er vores drot,
regerer os med ære
for smøl er ikke hos ham hot,
han konge ville være.
Et slot med Odinsvej som navn,
han styrer som en konge,
stor indsats nås på Hornbæk Havn,
for dagen den er omme.*

(Freddie Køl Petersen 2001)

*Den købmandssøn hr. William,
er blevet mer en svejer
i vores by slog handlen an,
med sild, lakrids og bajer.
Så har han været udenlands,
og styret CD-rommen
regeret har han nu med glans,
som konge for Salonen.*

(William Leedgaard 2002)

*Bo Nue er nu ankermand,
han tronen ære skaffer,
på jura har han god forstand
med lov og paragraffer.
Vor konge her - Bo Nue nu
har "spejdet" langt for tronen,
har "fisket" for om han mon ku'
bli' konge for Salonen.*

(Bo Nue 2003)

*Hr. Bjarne er nu vores drot,
han værdigt tronen styrer
ham Mogens skød til konge flot,
med sikker hånd han fyrer.
I H/BK på Hornbæk Havn,
har Bjarne lagt stor iver,
på golfen nu man ser hans navn,
hans indsats kondi giver.*

(Bjarne Drewsen 2004)

*Kim Schwartz han konge er endnu
og kan vort selskab styre,
vi tror han komme vil i hu,
vi er ej barske fyre.
Han spejlet har sig nu et år,
i fuglens blanke krone,
forsikringsmand på kortet står,
strør Nordlys om sin trone.*

(Kim Schwartz 2005)

*Vor konge Thomas Jørgensen
til fester gerne byder,
han af vort selskab er en ven
gid ej han det fortryder,
for da han selv er helt "pr. vers"
han burde ha' en "op-sang"
men kongevers - vær ej på tværs
et vers med velment genklang.*

*Hr. Thomas Fuglekonge her
syng: Jørgensen eller "Møller"
en ægte Fodbold Ven han er,
dog slår han helst med køller,
ernærer sig som matador
han HTO nu styrer,
i 4 F han glad sig krør
med legesyge fyre.*

(Thomas Jørgensen 2006)

*Jens Peter Pihl - vor høje drot
Din plads er nu på tronen.
På Lochersvej, der er Dit slot
og Jette hedder "dronen".
Til daglig er det lys og lyd
på DR, som Du styrer,
et job Du passer med stor dyd
blandt ellers barske fyre.*

*Jens Peter Pihl - vor jubi-drot
ved fuglens fald blev konge,
det i vort selskab passed flot
ved hundredårets komme,
thi ingen som Jens Peter her
har passet "selskabs-tonen",
historisk set, som sekretær
- nu værner han om tronen.*

(Jens Peter Pihl 2007)

Alle vore Salonpoeter har brugt "Den Sædvanlige" som lejlighedsvers, og til bestemte arrangementer. Vi så tidligere, hvordan Mogens Svendsen lavede sine vers til specielle begivenheder, men også Thomas Jørgensen og "KAJ" har været der med den spidse eller beskrivende pen - her følger et udvalg af vers fra de sidste to:

VELKOMST SANG TIL NYE SKYDEBRØDRE.

Når nye skydebrødre optages i Salonen - synges denne sang i teltet under frokosten til Fugleskydningen - de nye skydebrødre står imens på deres stole.

Den er skrevet af Thomas Jørgensen i 1997:

*Vær hilset tapre skydebror,
vi ønsker dig velkommen.
Her gælder ingen "kære mor",
velkommen i Salonen.
Vi slår os løs, men går i takt,
og tro vi er mod kongen,
vort selskab vises megen akt,
velkommen i Salonen.*

I 1998 lukkede Hotel Trouville og en epoke var overstået - Salonen havde afholdt alle sine Vinterfester der siden 1968.

Man måtte finde et andet lokale til Vinterfesten, og valget fandt på det nye cafeteria i Hornbæk Hallen - det krævede dog, at bestyrelsen stod for hele vinterfestarrangementet inkl. maden - man henvendte sig derfor til den lokale "koge-kone" Laila Hyldekvist.

Thomas Jørgensen skrev dette til prøvespisningen d. 13. jan. 1999:

*Prøvespisning hos Laila Hyldekvist
d. 13. jan 1999.*

*Når vi til prøvespisning er,
er det til stor fornøjelse,
god mad og vin det har vi kær,
men kræver stor fordøjelse,
Men hvis vi bruger vor forstand,
og spiser små portioner,
så klarer vi den alle mand,
skønt vi ej er til rationer.*

Ved samme lejlighed måtte Salonen også finde et nyt sted til vore kongepletter, som havde været på Hotel Trouville siden 1967 - her faldt valget på Hornbæk Hallen - i HIF's bestyrelseslokale - hvor de stadig hænger i dag.

Thomas Jørgensen skrev i den forbindelse:

Platteflytning 28. dec. 1998:

*Vi nedsat har et udvalg til,
at flytte vore platter,
Jens Peter, Thomas, Jør'n og Mau,
de går rundt og pjatter.
de knokler på og hviler ej,
for Palle han har lovet.
en frokost ned' på Lochersvej,
når - akkørd den er nået.*

Til et bestyrelsesmøde hos Fuglekonge Finn Svendsen i efteråret 1996 - skrev Thomas Jørgensen om sig selv:

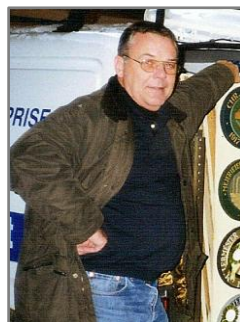
*Vort selskab har en huspoet,
han er så rund og munter,
han rimer om hvad, der er sket,
på ganske få sekunder.
Han gerne til vor møder går.
og drikker Wiibroe øller,
men hvis han ej til møder når,
så over han med "Møller".*

*Bordplansmøde hos
Jørgen Prange d. 18.02.99*

*At lægge plan det er sgu' nemt,
blot Prange fører ordet,
og planen fra i fjor er gemt,
altså planen rundt om bordet.
Vi retter ryggen alle mand,
og fatter om vort bæger,
en Vinterfest i bedste stand,
planlægges skal med ære.
TJ.*

"KAJ" skrev til fuglekongemiddag hos Fuglekonge Peter Byskov den 5. okt. 2000:

*På byens hittegodskontor
der bor vor Fuglekonge,
han er nu vores drot så stor,
til somren den er omme.
Kong Peter sejler gerne rundt
en advokat som dommer,
fru Alice syns ej røg er sundt,
skønt livremmen ta'r tommer.*

Thomas Jørgensen 1998.

Fuglekongemiddag hos Fuglekonge Jørgen Grumstrup, den 21. sept. 1998 - Thomas Jørgensen skrev:

1.
*Det var en smuk september kvæld
vor Konge gav befaling,
"Mød op når dagen går på held,
i Birkehavens retning.
Min Dronning retter bordet an,
med dejlig mad og vine,
når I går hjem, I næppe kan,
balancere på en line".*

2.
*Vor konge tog i mod os i,
de underste gemakker,
med øl og vin og megen pli,
så vores knæer skakker.
Så blev vi ført til salen op,
og indtog bordets glæder,
vor Dronnings kunst er helt i top,
hun høsted' megen hæder.*

3.
*Vor Konge gives megen magt,
må - regere og bestemme,
vi Adelsmænd er dog på vagt,
vi gerne sku' ham tæmme.
Vi lytter gerne til hans råd,
tålmodighed vi ejer,
vi gør det altid til vor dåd:
Vi gør sku', som vi plejer.*

4.
*Vi glemme ej, vi hylde må,
vor Konge og vor Dronning,
de trofast bag "Salonen" stå,
de er "Salonens Kroning".
Vi hylde dem i stort og småt,
for os det er en ære,
at være deres undersåt,
nu hæver vi vort bære.*

"KAJ" har skrevet følgende vers til afgangende bestyrelsesmedlemmer - KAJ står for synonymet Karen Ahrendt-Jensen, gift med bestyrelsesmedlem Jørgen Ahrendt-Jensen.

"KAJs" første vers var takke-af-verset til Thomas Jørgensen i 1999, og hun har siden da skrevet alle nye kongevers. Som Jørgen A-J siger "Jeg fortæller stor og småt, og så trækker Karen det ene vers efter det andet ud af ærmet.

KAJ - alias Karen
Ahrendt-Jensen

*Tak til Thomas Jørgensen
Generalforsamlingen 29. april 1999:*

*Hr. Thomas vores huspoet
har altid mange planer.
Nu har han atter hittet noet'
det' golf i lange baner.
Du har en fortid med fodbold,
nu 4-Fer's klaner
ka' synge med i Møllers mol
til jazz-tid, mon Du maner ?*

*Hvis nu det viser sig at du,
har svært at ramme bolden,
gad vide så om vi igen
ka' tælle Dig i folden?
Og er Du ret Salomens ven
for fremtiden som kommer.
Så brug Du blot Din spidse pen
og rim til os hver sommer.*

Bestyrelsen/KAJ

*Tak til Bent Bæk
Generalforsamlingen 25. april 2002:*

*Bent Bæk er gået på pension
fra Selskabets bestyrelse.
Din indsats har haft stor mission,
en tak for den forstyrrelse.
Du er en rigtig Skydebror
Din hjælp den aldrig glipper,
Du er så stadig vor tenor
en plads Du aldrig slipper.*

Bestyrelsen/KAJ

*Tak til Jens Jeske
Generalforsamlingen 24. april 2008:*

*Sheriffen vil forlade os
kan gider ikke mere
og byder ej sin alder trods
af yngre skal der flere,
for Jeske er en tænksom mand
korrekt og frisk på pletten,
vi savne vil hans lune "tand"
men vid're skal stafetten*

Bestyrelsen/KAJ

Thomas Jørgensen har i forbindelse med 100 års jubilæet skrevet en ny vise på "Den Sædvanliges" melodi. Denne blev sunget første gang til Fugleskydningen 2007:

En hyldest til Silversnapsen.

*Af solens glød du fik din kraft,
mystik af nattens skygge,
min hals skal lindres af din saft,
og sprede fred og hygge.
Du silversnaps - så ren og skær,
som sølv i smeltestedle,
du meget nemt ka' bli' for kær - så,
i "flyverskjul" jeg hvile.*

*Hør - Adelsmænd fat om Jert glas,
I skåler vel med Kongen,
så rejs Jer blot fra Jeres plads,
Vi synger om "SALONEN".
SALONEN - det er stedet hvor,
Vi mænd ka' li' at være.
Vi valgte er - kun ganske få,
for OS det er en ære.*

Tj aug. 2007

Som det har fremgået af de foregående vers, så ramte Mogens Svendsen plet med sin oprindelige vise til Salonen. Den er skrevet på Menuetten til Elverhøj, og heri indgår en svensk folkevise - dette er jo nok med til at gøre melodien tilgængelig og let at synge. Den kom efterfølgende til at hedde "**Den sædvanlige**" fordi den siden 1969 har været fast sangtradition til Vinterfesten og til Fugleskydningen. I de senere år har den også holdt sit indtog på generalforsamlingen, samt under bestyrelsens møder og ved kongemiddagene.

Det "vise" ved Salonens viser fra 1969 og til i dag, er nok den megen historie om - kærlighed til og morskab for Hornbæk Salonskydeselskab, som man kan finde heri. Jeg håber, at I også har fundet det samme.

M. Svendsen